

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 16/09/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 195: Làm thế nào để được kiết tường như ý?

Mục đích lớn nhất của con người ở thế gian là gì? Luôn là mong cầu kiết tường như ý, mong cầu vạn sự như ý. Đó chính là quả, còn nhân phải gieo thế nào? Người thế gian không chịu tu nhân mà chỉ đi mong cầu quả! Thế gian ai cũng nỗ lực tìm cầu danh lợi thế nhưng họ không biết một điều rằng nếu trong mạng có danh lợi thì mới có danh lợi. Còn nếu trong mạng không có danh lợi thì cho dù dùng mọi thủ đoạn tìm cầu cũng không cầu được.

Tôi từng nghe một người Mẹ là người Hoa dạy con mình rằng: *“Lớn lên phải làm chủ con à. Cho dù mình làm chủ một gánh rau muống, làm chủ một gánh đậu cũng là làm chủ! Nếu làm công mà cát đầu lên được thì chữ công sẽ thành chữ thổ, tức là chết.”* Đây là đạo lý thế gian người ta dạy con phải tự lực cánh sinh. Nhà Phật dạy chúng ta ngoài việc chính mình tự nỗ lực còn phải biết tích công bồi đức. Chúng ta làm tất cả mọi việc nhưng phải phù hợp với đạo lý nhân quả, phù hợp với luật pháp chứ không phải tùy tiện, miễn sao có lợi thì làm là sai rồi.

Ở thế gian, có rất nhiều người nỗ lực cả một đời tìm cầu danh lợi nhưng danh lợi vẫn ở mãi xa tầm với của họ. Tôi nhớ rằng ông bà ngoại của tôi cả đời có tới 27 căn nhà. Thời chiến tranh, ông sống ở ngã năm, ngã bảy nên ông phải di dời nhà liên tục. Nhà của ông là trụ bê tông, giường của ông cũng là trụ bê tông, đi đến đâu ông làm nhà, đóng cọc ở đó. Ngôi nhà sau cùng của ông là ngôi nhà lá trên đất cả ba tôi ngày xưa. Ông ngoại là người rất giỏi, ông đến đâu ông cũng làm rẫy, trồng mướp trồng bầu, thậm chí бат ngàn. Ông làm rất nhiều việc thế nhưng đến lúc ông mất, ông không có một chiếc khăn mới để đắp mặt. Có lẽ vì ông cũng biết nên cả đời ông luôn tích cực tu thiện. Tuy nhiên, việc làm thiện của ông nhỏ chưa đủ để thay đổi được vận mệnh của ông.

Vậy thì rõ ràng là trong mạng có nhất định có, trong mạng không nhất định không. *“Có”* tức là chúng ta phải tích công bồi đức. Chúng ta rất may mắn vì ngày ngày đều làm những việc thiện lành, lợi ích tha nhân. Đến đâu chúng ta cũng có cơ hội tích công bồi đức, thế nhưng vẫn có nhiều người chảnh mắng, thờ ơ. Để có được khu Hòa Phú – Đà Nẵng có dễ không? Ngay đến người giàu có cũng không dễ dàng có được. Còn cả những nơi khác nữa, đều rất tốt đẹp, cho nên, chúng ta chỉ cần bỏ thêm một chút công sức thôi thì sẽ càng tốt đẹp hơn khiến nhiều người được lợi ích.

Tuy nhiên, những người trực tiếp hay gián tiếp ở nơi đó thì lại chảnh mắng, thờ ơ. Ngày ngày vẫn chỉ mong cầu phước báu, mong cầu mọi sự tốt đẹp như tâm ý của mình nhưng bản thân họ lại không làm. Đơn giản chỉ cần bỏ ra thêm một chút sức lực thôi! Đất đai bao la và mọi người chỉ cần bỏ ra vài giờ cuộc dầm ba luống đất, rẽ ngòi xong thì vài bữa nữa là tới mùa xúp lơ. Chỉ cần đặt hạt xuống là ba, bốn tháng sau, xúp lơ phát triển, thế là mọi người được hưởng phước. Năm vừa rồi, chúng ta thu hoạch 500-700 cây xúp lơ, 500-700 cây bắp cải. Nhiều đến nỗi chúng ta còn làm dưa góp tặng cho mọi người. Cho nên chúng ta mong mọi sự kiết tường như ý mình nhưng chúng ta lại chẳng muốn bỏ công bỏ sức, vậy thì lấy cái gì để chúng ta đạt được mong cầu.

Hòa Thượng nói: ***“Có năm Đài Truyền hình Vệ tinh Hoa Tạng đến xin tôi một câu đối Tết và tôi đã tặng cho họ một câu là: Tu phước, tích đức, nghênh tân niên. Kiết tường, như ý khánh xuân tiết”***. Câu nói này có nhân, tu nhân thì mới có quả. Tu phước, tích phước thì mới đón được năm mới an lành, tốt đẹp. Toàn bộ câu nói ***“Tu phước, tích đức, nghênh tân niên”*** là nhân và câu sau ***“Kiết tường, như ý khánh xuân tiết”*** là quả. Đa phần chúng ta thấy mọi người tặng câu đối thường chỉ có quả ví dụ câu ***“kiết tường như ý, vạn sự như ý”***. Năm ngoái tôi tặng mọi người câu đối : ***“Kiết lễ kiết tường”*** nghĩa là gieo nhân bằng việc làm hiếu hạnh, kính lễ đối với ông bà, tổ tiên, cha mẹ, trưởng bối gọi là kiết lễ thì mới có quả là kiết tường.

Phật pháp luôn xét đến nhân và quả tuy nhiên thế gian thường muốn quả nhưng lại không xem đến nhân. Thậm chí, người tu hành nơi đạo Phật, cũng có tâm ý này. Ngay chúng ta đây, chúng ta cũng không tin nhân quả. Thậm chí, có nhiều người còn nói rằng: ***“Nếu cho hết rồi thì lấy gì mà ăn”***. Nếu tin thì chúng ta sẽ không rơi vào tình trạng tâm sợ được mất, sợ hơn thua, sợ tốt xấu. Tất cả mọi việc chúng ta làm đều đúng như pháp mà làm.

Hôm qua, biết việc một chú sắp đưa mẹ đi chữa bệnh, tôi liền tặng chú một chút tịnh tài để chú đủ tiền lo cho Mẹ. Ngay lúc tôi đang nói chuyện thì thấy tin nhắn từ Vietcombank báo có tiền, lượng tiền gấp ba lần mức tôi vừa bố thí. Nhận được, tôi lại tiếp tục bố thí tiếp. Tôi phải nói đến mức này, đều là nói thật, có người chứng kiến chứ không phải là sự dàn dựng, để chúng ta hiểu rằng nhân gieo thế nào thì quả như thế đó. Hòa Thượng nói bạn bố thí một cách sáng khoái thì tiền tài đến một cách sáng khoái, bạn bố thí một cách khó khăn thì tiền tài cũng đến một cách khó khăn.

Cách đây vài chục năm, mỗi lần lòng tiếng, người đọc lâu sẽ rất mỏi nhưng cứ ngả người ra sau thì vướng tai nghe có dây và tôi khởi ý giá mà có chiếc tai nghe không dây thì quá tuyệt. Thời điểm đó, một chiếc tai nghe không dây có giá là 5 triệu đồng. Đây là khoản tiền quá lớn. Và điều rất ngạc nhiên là 10 ngày sau, tôi có một chiếc tai nghe không dây, do người em nhặt được trong thùng rác và chiếc tai nghe này dùng được trong nhiều năm sau đó. Vài chục năm trước, lần tôi mua căn nhà bên cạnh, tôi nói tôi sẽ mua giá 40 triệu đồng. Nói ra mà trong tay tôi không có tiền, tôi nghĩ: ***“Ưa mình lấy***

tiền ở đâu ra nhỉ?” Vậy mà mấy ngày sau, có người gõ cửa và nói có người bên Úc gửi cho tôi đúng 2000 đô la.

Câu chuyện này bắt đầu dĩ tôi phải nói ra để mọi người có niềm tin rằng chỉ cần chúng ta có tâm chân thành, cho đi vô điều kiện thì sẽ có Bồ Tát ở phương nào đó âm thầm hỗ trợ cho chúng ta cũng bằng tâm chân thành. Không có chuyện sử dụng đồng tiền bất tịnh, làm việc sai trái hay *“Bóp cổ miền xuôi nuôi miền ngược”*.

Hòa Thượng nói: ***“Kiết tường như ý là quả báo, tu phước tích đức là nhân hạnh. Có nhân có quả rất rõ ràng”***. Nhiều người, thậm chí người học Phật lâu năm chỉ muốn quả mà quên gieo nhân. Nên nhớ rằng nhân quả thông ba đời, do đó, đừng nghi ngờ rằng vì sao đời này mình tích công bồi đức nhiều mà mình vẫn gặp điều không tốt! Quá khứ là vô lượng kiếp trước, chúng ta làm biết bao nhiêu việc sai trái mà mình không hề hay biết. Cho nên Hòa Thượng nói quá khứ ta không biết ta đã làm gì, nhưng những thứ ta đã làm đều là nhân. Nhân chỉ cần duyên đầy đủ là nảy mầm. Hạt cải nằm trong đất vài năm mà tôi chỉ cần xới đất lên, đủ nước, đủ độ ẩm, đủ nắng là hạt cải thành cây. Tôi đã vô cùng ngạc nhiên thấy hạt cải mà tôi đã gieo từ rất lâu vẫn lớn mạnh bình thường. Đã có nhân thì nhất định sẽ có quả, vậy tại sao chúng ta không tích cực tạo nhân tốt?

Trong cuộc sống này, mọi người thử nghĩ xem chỉ có mấy mươi năm nóng lạnh thôi, không dài lắm đâu! Hòa Thượng nói nếu chúng ta có thiệt thòi thì cũng chỉ thiệt thòi vài chục năm chứ mấy. Sau vài chục năm đó, chúng ta có một nhân quả rất tốt trong tương lai. Nếu chúng ta không chấp nhận thiệt thòi, không muốn lỗ lã thì theo Hòa Thượng, chúng ta cũng chỉ có vài chục năm không lỗ lã, không thiệt thòi. Để rồi, sau vài chục năm đó, chính mình tạo nhân xấu và nhận kết quả xấu. Chúng ta phải tư duy việc này.

Mấy mươi năm rồi người ta bảo tôi rằng đang đi làm việc khờ khạo, thiệt thòi. Vì sao vậy? Vì bà con họ hàng hề gặp tôi là tôi tặng quà, áo phông, mũ, kính và nhiều thứ khác, thậm chí ai nghèo thiếu tôi còn biếu tiền. Bây giờ tôi gửi rau thường xuyên về cho Mẹ, Mẹ lại tặng cho hàng xóm. Tuy ở xa, họ vẫn thường được ăn rau sạch mình trồng. Tuy nhiên, họ chân thật là không thêm hiểu, mình cho quà thì họ chỉ nhận thôi mà không hề tư duy rằng: *“Vì sao người ta làm việc cho đi như vậy? Ồ, người ta đang tích công bồi đức vậy thì mình cũng phải nỗ lực tích công bồi đức!”*

Ngay đến người tu hành đây, đang thọ nhận sự thanh thoi, tĩnh tại, được ở trong những ngôi nhà rộng rãi, khang trang, mỗi người chia nhau ở một gian cho sung sướng, buổi tối ba người mở ba cái đèn. Thật là đau lòng! Họ sử dụng ba nhà vệ sinh, tốn bao nhiêu nước nhưng không một ai suy nghĩ. Tôi nói hoài vấn đề là chúng ta sử dụng của chung, của công phải hết sức thận trọng. Không khéo chúng ta đang tùy tiện hưởng dụng phước báu, làm hao mòn phước của chính mình. Đến một ngày khi phước đã hết thì không còn phước để hưởng. Có duyên nào đó sẽ đưa đẩy khiến chúng ta không được

ở trong nhưng cơ ngơi như thế để hưởng phước nữa. Cho dù, chúng ta mong muốn trở lại để hưởng phước cũng không được.

Vậy phải sống thế nào? Chúng ta không cần phải kỳ kèo, cái này là tổn phước, cái kia là tổn phước. Chúng ta sống một cách tự nhiên, thật tâm làm việc. Mọi hưởng dụng, mọi chi phí phải thật hợp lý, không cần so đo, tính toán quá lại trở nên keo kiệt. Nên nhớ là người chân thật tu hành, chân thật dụng tâm khi thấy cái đáng chi, cái gì lợi ích chúng sanh thì sẽ chi dụng. Tuy nhiên, nếu chi dụng cho bản thân mình thì phải xét cho kỹ, có đáng không? Nếu chúng ta chi cho cha mẹ, thầy cô với tâm chân thành thì đều được cả, nhưng phải tiết kiệm. Nếu xa xỉ, lãng phí thì cha mẹ và thầy cô của chúng ta cũng tổn phước. Quan trọng là mọi việc xuất phát từ tâm chân thành là được. Tâm chân thành sẽ khiến chúng ta biết làm thế nào cho phù hợp cho thỏa đáng. Nếu dụng tâm ảo danh ảo vọng thì chúng ta làm sẽ sai hoàn toàn.

Hòa Thượng nói: ***“Năm xưa, khi tôi ở Đài Loan, tôi cũng viết một câu đối là: “Chư ác mạc tác, tuế tuế bình an. Chúng thiện phụng hành, niên niên như ý – Đừng làm các việc ác, mỗi năm được bình an. Vâng làm các việc thiện, hằng năm đều như ý”. Trong bốn chữ đầu của hai câu này, đều lấy từ câu kệ trong nhà Phật: “Đừng làm các việc ác. Vâng làm các việc thiện. Giữ tâm mình trong sạch. Đây là lời chư Phật dạy”. Câu này là 10 phương ba đời tất cả chư Phật đều dạy bảo cho tất cả chúng sanh, chúng ta nhất định phải ghi nhớ.***

“Đừng làm các việc ác. Vâng làm các việc thiện. Giữ tâm mình trong sạch.” chính là tổng cương lĩnh để chúng ta bước vào tiến trình học Phật, là việc làm đầu tiên. Vậy thế nào là thiện? Thế nào là ác? Có người nói rằng họ chỉ làm việc thiện thế nhưng họ lại tự tư tự lợi, vậy tự tư tự lợi mà là thiện hay sao?

Hòa Thượng nói: ***“Con người hiện đại, thích gặp việc may mắn và muốn xa rời việc xấu. Có thể nói đây là nguyện vọng đầu tiên của tất cả chúng sanh. Trong xã hội ngày nay, chúng ta nghe mọi người thường nói đến an định, hòa bình, phồn vinh, thịnh vượng. Đây là kiết (tốt). Còn động loạn, bất an là hung (xấu).***

“Trong khi đó, trên Phật Kinh dạy chúng ta rằng kiết hung (tốt xấu) thuộc về quả báo mà quả thì phải có nhân. Nhân dữ xấu thì quả xấu, nhân tốt thì nhất định quả tốt. Chúng ta tu nhân gì thì mới được kiết tường? Chúng ta y theo nghiệp nào thì mới không gặp hung tai? Phật đối với người sơ học chúng ta chỉ dạy tu theo 10 thiện. 10 thiện quy nạp lại chính là bốn chữ tốt: Giữ tâm tốt, nói lời tốt, làm việc tốt và làm người tốt.

“Ba điều sau cùng của 10 thiện là không tham, không sân, không si. Đây là ý niệm. Đây chính là giữ tâm tốt. Không nói dối, không nói lưỡi đôi chiều, không nói lời ác khẩu, không nói lời thêu dệt, đó là nói lời tốt. Không sát sanh, không trộm cắp, không tà dâm, đó là làm việc tốt. Tổng hợp ba điều trên mới là làm một người tốt.

Giữ tâm tốt, nói lời tốt, làm việc tốt và làm người tốt như vậy mới đạt được kiết tường.”

Hôm qua, tôi nghe câu chuyện về những con người vướng vào tình chấp, cảm tình dụng sự mà không hề biết, cuối cùng luẩn quẩn vướng vào nghiệp ái với nhau. Ban đầu là bạn đồng tu, bạn đạo, sau là bạn tình. Đã là bạn tình rồi nhưng lại thỏa thuận là không được gọi là vợ chồng mà phải gọi là huynh đệ. Hôm qua tôi nói hẳn: *“Không chính thức là vợ chồng mà ngủ với nhau là phạm giới dâm. Đây là trọng giới! Nếu là li dị rồi mà ngủ với nhau cũng phạm giới dâm.”*

Họ đã không nghe pháp, không học hành nên không hiểu gì cả, ngày ngày họ làm việc *“sát đạo dâm”* mà vẫn tưởng mình đang tinh tấn niệm Phật, niệm cuối cùng không về được Tây Phương Cực Lạc mà堕 vào địa ngục A Tỳ. Hằng ngày tâm hành toàn là làm sai mà không biết! Họ vừa kể với tôi thì tôi đã nói thẳng thắn với họ như vậy.

Ở thế gian, người ta nói rằng họ không cần phải tu hành mà chỉ cần làm người tốt. Bản thân họ còn không biết làm người tốt là như thế nào mà lại nói chính mình muốn làm người tốt. Điều thứ nhất là *“Không tham, không sân, không si”* là giữ tâm tốt. Điều thứ hai *“Không nói dối, không nói lời dối chiều, không nói lời ác khẩu, không nói lời thêu dệt”* đó là nói lời tốt. Điều thứ ba: *“Không sát sanh, không trộm cắp, không tà dâm”* đó là làm việc tốt. Tổng hợp ba điều trên chính là làm người tốt. Giữ tâm tốt, nói lời tốt, làm việc tốt và làm người tốt như vậy mới đạt được kiết tường.

Có những người lên chùa thắp vài nén hương, rinh một bộ câu đối *“Kiết tường như ý”* to đùng, đồ rực về treo ở nhà và cứ ngỡ như thế là kiết tường. Cuối cùng vẫn không kiết tường, tai nạn vẫn đến. Chính vì thế mà thần tài, thổ địa trong nhà liền bị đem ném xuống sông hết. Thậm chí bàn thờ gỗ rất đẹp bị ném đi vì người chủ cho rằng chiếc bàn thờ không mang lại sự may mắn. Một người khác nhặt về và đánh bóng sửa sang lại như mới đến nổi, người chuyên buôn bán thấy đẹp vẫn trả giá là 7 triệu đồng. Họ mua để bán lại vậy mà họ vẫn trả giá rất cao.

Người thế gian không hiểu thế nào là kiết tường, cho nên, chúng ta là người học Phật, chúng ta phải thấu hiểu rằng muốn kiết tường như ý thì phải tích cực tu phước, tích đức. Quan trọng là phải tích âm đức. Nếu làm việc thiện mà muốn khoe khoang, muốn người khác ghi nhận, thế rồi người khác tán thán thì đó là dương đức. Âm đức là làm việc tốt không để ai biết. Ở thế gian có những người có sự hy sinh cao cả, khi nhận nhiệm vụ rồi thì cả đời cần mẫn làm nhiệm vụ đó, đến khi họ mất rồi mà cũng không ai biết đến họ.

Hòa Thượng nói: ***“Kiết tường như ý, chính mình có thể tu 10 thiện. Quả báo có được ngay hiện tại là thân tâm an ổn, mọi sự mọi việc đều thuận lợi. Thế gian này, có một câu nói thể hiện nguyện vọng của con người là: “Mỗi năm bình an, kiết tường như ý”. Ai đã đạt được điều này? Và vì sao không đạt được? Vì chân thật không biết***

đạo lý để tu nhân! Cho nên, tuy là có nguyện vọng, thế nhưng lại không đạt được nguyện vọng.

“Mục đích của người học Phật là ở chỗ nào? Là lìa khổ được vui, là hữu cầu tất ứng, là tự tại như ý. Mục đích chân thật của người học Phật là chính ở ngay chỗ này. Quan trọng là lìa khổ được vui, tự tại như ý. Nếu bạn chân thật hiểu rõ, hiểu tường tận rồi, bạn thử nghĩ mà xem, chúng ta có nên nỗ lực, có nên làm theo những lời Phật dạy hay không? Nếu bạn không nỗ lực làm theo thì mong cầu này của bạn thấy đều là trống không.

“Trong nhà Phật có câu: “Phật thị môn trung, hữu cầu tất ứng”. Trong Phật pháp có lý luận, có phương pháp và nếu chúng ta có lý luận, có phương pháp đầy đủ rồi thì tất cả đều đạt được. Việc lớn nhất, cũng là khó nhất ở thế gian và xuất thế gian này chính là việc trở thành Phật, thế mà thành Phật cũng có thể thành được thì những việc khác đều không phải là việc khó. Ngoài việc thành Phật ra, mọi việc đều chỉ là việc nhỏ, không đáng để tính kể. Chỗ tốt như vậy trước đây, chưa hề nghe qua, hiện tại chúng ta nghe rồi, vậy tại sao không chăm chỉ nỗ lực học tập mà làm theo.”

Rõ ràng thân tâm an ổn là ít bệnh ít khổ hoặc có bệnh nhưng không khổ. Đó là điều lạ lùng! Người ta có bệnh thì người ta khổ, người học Phật có bệnh nhưng không khổ, đó mới là điều quan trọng. Mục đích của người học Phật là lìa khổ được vui, tự tại như ý chứ không phải là tiền tài cho nhiều, địa vị cho cao. Người phước sẽ ở đất phước, khi đã có phước thì mọi sự mọi việc đến một cách tự nhiên. Cả đời này Hòa Thượng làm biết bao nhiêu việc lợi ích chúng sanh. Đó chính là tự tại như ý.

“Phật thị môn trung, hữu cầu tất ứng” không phải là cứ hướng đến Phật mà cầu thì sẽ có ứng ngay. Chúng ta phải hiểu được lý luận và còn phải hiểu được phương pháp để làm. Nếu chỉ hiểu lý luận và không nắm phương pháp thì không thể có kết quả. Thành Phật là việc khó mà còn thành được, vậy thì, những việc thấp hơn việc thành Phật làm sao mà không đạt được!/.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!